

A KISZ feladatairól

Gyöngyösön, a Gödöllői Agrár-tudományi Egyetem Kertészeti és Agronómiai Főiskolai Karán rendezte meg — január 27—31 között — a KISZ KB Egyetemi és Főiskolai Osztálya az idei téli titkári tanfolyamot. A felsőoktatási intézmények titkárai számára szervezett tanfolyamon a József Attila Tudományegyetemet háram kari titkár, dr. Csernus Sándor, az Egyetemi és Főiskolai Tanács tagja, és dr. Kiss Barnabás, a JATE KISZ-bizottság titkára képviselte.

Az ötnapos továbbképzés programjából az új mozgalmi év feladatait is érintő előadásokról és vitákról dr. Kiss Barnabást kérdeztük:

— A gyöngyösi tábor napi programjában előadások és szekciófoglalkozások váltották egymást. Így lehetőség nyílt a mozgalmi munka elméleti és gyakorlati feladatainak ismertetésére, megvitatására. A szekciók egyébként intézménytípusonként szerveződtek, s mi a műszaki egységekkel közösen alkottunk egy egységet.

— Az elhangzott előadások a mozgalmi munka mely területét érintették?

— Azt hiszem, nem túlzok, ha azt mondom, szinte minden lényeges feladatról szó esett. Ez elsősorban az előadókra volt köszönhető. Óvári Miklós, az MSZMP PB tagja, a KB titkára például a XII. kongresszus irányelveinek jegyében tartott konzultációtársadalmi viszonyaink, politikai rendszerünk helyzetéről. Berecz János, az MSZMP KB Külügyi Osztályának vezetője pedig előre feltett kérdéseinkre válaszolt, s egyúttal rövid tájékoztatót tartott a nemzetközi élet időszerű kérdéseiről. Dr. Nagy Sándor, a KISZ KB titkára előadásában a mozgalmi munka időszerű kérdéseiről beszélt, hangsúlyozva fő feladataink — a szakmai-tanulmányi munka, a politikai képzés és az érdekvédelmi munka — jelentőségét. Tóth Zoltán, az Egyetemi és Fő-

iskolai Osztály vezetője rendszerelméleti igényekkel szót a KISZ-szervezetek szerepéről felsőoktatási intézményeinkben. A nemzetközi ifjúsági és diákszervezetek helyzetét Kovács Jenő, a KISZ KB titkára elemezte, kiemelve a hazai felsőoktatási intézmények KISZ-szervezetét által kiépített külkapcsolatok fontosságát.

— A gyakorlati munka során szerzett tapasztalatok kicserélésére, megbeszélésére volt-e lehetőség?

— Igen, erre szolgáltak a szekciófoglalkozások. E foglalkozások adtak alkalmat olyan fontos feladatok, mint az eszmei-politikai nevelő munka, a hallgatói képviselő javítása, a KISZ-szervezetek párttaggá nevelő és párttagajánló tevékenysége, az intézményi KISZ-szervezetek alapszervezeteket irányító munkájának megbeszélésére, illetve az e téren szerzett tapasztalatok kicserélésére. Ezek a viták és konzultációk véleményem szerint jó kiegészítői voltak az inkább elméleti jellegű előadásoknak.

— Az előadások és konzultációk számát tekintve nem maradtatott túl sok szabad ideje a tábor résztvevőinek...

— Tulajdonképpen csak az este volt szabadok, de a szervezők gondoskodtak a kellemes szórakozást, kikapcsolódást nyújtó műsorokról. Ezek között komoly zene, filmvetítés, irodalmi színpad, disco is szerepelt. A szervezőket és a házigazda gyöngyösi főiskolai hallgatókat azonban nem csak ezért illetti köszönet. Egy-egy ilyen rendezvénysorozat sikere legalább annyira múlik a rendezőkön, mint a szervezett programok színvonalán. A változatos és nagy gonddal összeállított előadásokról már beszéltem, de szólni kell a gyöngyösi Mezőgazdasági Főiskola hallgatóiról is, akik mindent megtettek azért, hogy kellemesen, jó hangulatban töltsük el ezt a néhány napot.

József Attilára emlékezünk

József Attila születésének 75. évfordulója tiszteletére a nevével viselő szegedi tudományegyetem több rendezvényből álló emlékültnepségsorozatát rendez.

Ennek első eseménye a JATE hallgatói számára meghirdetett Szaválverseny döntője, melyre március 6-án kerül sor.

Az ünnepségsorozat következő rendezvénye az Egyetemi Emlékest, melyet március 29-én 19 órakor tartanak az egyetem aulájában.

A József Attila Tudományegyetem mellett a nemrég megalakult Csongrád megyei József Attila Emlékbizottság is szervez programokat az évfordulóval kapcsolatban.

TDK-konferencia

A Szegedi Orvostudományi Egyetem Tudományos Diákköri Tanácsa február 6—7—8—9-én Tudományos Diákköri Konferenciát rendezett mely egyben a III. Nemzetközi Környezetvédelmi Diákkonferenciának is helyszíne volt.

A négynapos tanácskozás előadásait a SZOTE új Szakdidaktikai és Oktatástechnikai épületének tantermeiben hallgatták az érdeklődők. A szegedi orvos-egyetem hallgatóin kívül a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola diákjai, valamint szovjet, lengyel, csehszlovák és jugoszláv egyetemisták számoltak be tudományos tevékenységükről.

Korok és művek

„Kalandozás a képzőművészet, a zene és az irodalom világában” — hirdeti a plakát. Aki végigolvassa, bizonyára meglepődik: egy rendhagyó, speciális kollégiumról szetek — nemcsak egyetemistákról van szó. Akit érdekelnek a művészetek — nemcsak egyetemistákról és főiskolásokról van szó — annak bizonyára élményben lesz — része, ha enged a plakát csábításának. Lelkes István főiskolai adjunktus minden kedden a JATE Ady-téri épületében öttől félhétig, illetve háromnegyed 7 — negyed kilencig váltakozó időpontban tartja vetítéssel egybekötött beszélgetését. Hogy miről, az a hallgatótól is függ. Nagy hiányt pótol — vagy talán csökkent — ez a kezdeményezés. Eppen ezért, nem árt, ha a szegedi egyetemi ifjúság tud erről a lehetőségről, s remélhetőleg él is vele.

M. K.

SZOTE-bál

A Szegedi Orvostudományi Egyetem hagyományos farsangi bálját február 16-án 21 órai kezdettel rendezik a Tisza Szálló összes termében.

Kutatásmetodikai tanfolyam

Másodszor rendezték meg — az OTDK-ra készülő — főiskolai, tanító- és óvónőképző intézetek pedagógiai, pszichológiai és köznevelődési témával foglalkozó hallgatói számára a kutatásmetodikai tanfolyamot, ez alkalommal Debrecenben.

A január 28—30-ig tartó kurzuson a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola nyolc hallgatója vett részt, dr. Ketzler Tamás főiskolai adjunktus és dr. Farkas Katalin főiskolai tanársegéd kíséretében. Az ország különböző városaiból, intézményeiből érkező 165 diákot a debreceni Tanítóképző Főiskola látta vendégül, akik egyben a rendezvény-sorozat szervezői és támogatói is voltak.

A három nap alatt a résztvevők elméleti és gyakorlati útnyomatást kaptak a tudományos munka jelenlegi szervezeti kereteiről, folyamatáról, szakaszairól. Ismert szakemberek számoltak be bibliográfiai anyaggyűjtés technikájáról, a feltáró módszerek sokaságáról, az adatfeldolgozási eljárásokról. Az előadásokra a Déry Múzeum néhány hónapja felújított, nagy befogadóképességű dísztermében került sor.

Az idő rövidsége miatt a zsű-

ről oktatási program teljes munkáját követelt a résztvevőktől. A rendezők különböző kulturális és szórakoztató rendezvényekkel igyekeztek oldani az előadók és a hallgatók fáradtságát. Az első nap a vendégek autóbusszal városnézésen vettek részt. Debreceni Tanítóképző hallgatói az ismerkedési est keretében rövid tréfaszerűen műsori adtak, majd diszkó követte a bemutatkozást.

Az utolsó nap délutánján a város kiemelkedőbb nevezetességeivel — a Református kollégiummal, a Déry Múzeummal és a Megyei Művelődési Központtal ismerkedhettek meg a résztvevők. A nagyszabású rendezvény színházi előadással zárult, Ben Johnson: Volpone című komédiáját láthatták a vendégek.

A jelenlegi rendezvény szervezői és az elkövetkezendő országos konferencia vezetői remélik, hogy ez a három nap hasznos és új ismereteket nyújtott a résztvevőknek, akik alapos, tudományos igényű elkészített dolgozatokkal készülnek a jövő évben április 8—10 között megrendezendő konferenciára.

DEMETER IREN

Hogyan élnek a lódzi egyetemisták?

A József Attila Tudományegyetem és a Lódzi Egyetem tudományos együttműködését több éve szerződés segíti. Ez a megalapodás lehetőséget nyújt egyes karok, adott intézmények közötti szorosabb tevékenységre is.

Amikor az előző félév végén Lódzba utazhattam — kutatási témámnak megfelelően — az egyetemi hallgatók élet- és munkakörülményei után érdeklődtem. Beszélgettem párttag hallgatókkal, választott ifjúsági vezetőkkel, s megnéztem néhány kollégiumot is.

Szinte meglepő volt számomra, hogy nemcsak a tanár kollégák beszélgettek szívesen, hanem nyitlak érdeklődők voltak a hallgatók is. Ezekből a beszélgetésekből, s több áttanulmányozott dokumentumból is az derült ki, hogy a lódzi egyetemisták is jól élnek. Tanulmányi ösztöndíjat 3,8 feletti átlagra kapnak. Szociális ösztöndíj náluk nincs, külön segélyt a legjobban részurulóknak kapnak csak. Részben ezt ellensúlyozza a kollégiumi elhelyezés rendje. A lódzi egyetem hallgatóinak 30 százaléka lakik kollégiumban. Ez a szám kisebb, mint amennyien szeretnének kollégisták lenni. A kollégiumi díj évesen 520 zlotyi havonta (100 zlotyi körülbelül 76 forintnak felel meg a hivatalos árfolyam szerint). Kötelező menzai étkezés nincs. Működnek diáktermek és büfék, de sokan főznek.

A hallgatók 6—7 százaléka házas. Számukra — a különböző segélyek mellett — az a legnagyobb segítség, hogy kollégiumi elhelyezést kapnak. Jártam egyik ilyen

— legújabb típusú — „házas kollégiumban”. Közösségi szempontból is jó a beosztása.

Általában 400 diáknak szállást adó épületekből tevődik össze a lódzi kollégiumi város, ahol közel 6 ezer hallgató lakik. Az összes hallgatónak valamivel több, mint 80 százaléka tagja az ifjúsági szervezetnek. A kollégiumban — egyébként mind koedukált és kari kollégium! — sokszínű munka folyik. A kollégiumi önkormányzatok munkáját a kari ifjúsági szervezet vezetése irányítja. Minden kollégiumban tanárok segítik a munkát — általában pártmegbízottként. A kollégiumokban főleg a klubéletnek vannak nagy hagyományai. A diákvárosban könyvtár, önálló — mozi, s több sportpálya van.

A szociológiai kar hallgatói (kb. kétezer hallgatóból 700 kollégista) igen érzékenyek a társadalmi problémákra. Sokféle gyakorlatuk van, s sokat utaznak, külföldre is.

A fiatal tudósok, közgazdászok köre (a mi tudományos diákkörünk lengyel megfelelője) nyaranta más-más országba utazik jutalmul. Tavaly nyáron például a Szovjetunió déli köztársaságai-ban (Üzbegisztán, Kazahsztán, Grúzia) jártak. Felvetették, hogy szívesen jönnének Szegedre is. Erdemes lenne lehetőséget találni erre.

A hallgatók jelentős száma üzemi ösztöndíjas, de sokan kapnak anyagi támogatást otthonról is. Valamivel több, mint 40 százalékuk munkás, 10 százalékuk paraszt származású.

DR. MICHELLER MAGDOLNA

A SZOTE-klubról

A Szegedi Orvostudományi Egyetem KISZ-klubjának vezetését ez év januárjában Kóhalmi Ottó vette át. Arra kérétk, mutatkozzon be a lap hasábjain a leendő klubtagoknak, és a társintézmények hallgatóinak. Kérésünknek eleget tett, némi módosítással.

A megbeszélés időpontban ugyanis nem egyedül, hanem közvetlen munkatársával Szoboszlai Zsolttal jelent meg a szerkesztőségben, mondván, bemutatkozás helyett inkább arról beszélne, milyen új elképzelések alapján szeretnék beindítani a klub működését, s hogyan kívánják népszerűbbé tenni az orvostanhallgatók klubját, a tulajdonosok, a medikusok körében.

— Először arról szólnánk — kezdte beszélgetésünket Kóhalmi Ottó —, hogy a klub továbbra is az Eötvös utcában, az Apáthy kollégium mögötti pinchehelyiségben működik. Igaz ugyan, hogy az új Dóm téri oktatási épületben is adva van egy klubhelyiség, ez azonban ilyen célra egyelőre nem használható. S mint-hogy ez a régi is meglehetősen elhanyagolt, s nem túl esztétikus, úgy gondoltuk, önerőből rendeznünk.

— A hallgatók segítségével? — Igen is, meg nem is. A segítséget valóban hallgatóktól kapjuk, de ők egyben társbérlet is. A Medikus Színpad tagjairól van szó.

— Társbérlet? — Igen. A klubot a hét bizonyos napjain ők kapják meg, próba vagy előadás céljából — válaszul Szoboszlai Zsolt, a SZOTE köznevelődési előadója —, ami egyúttal kulturális együttműködést is jelent a Medikus Színpaddal. Mi helyiséget, állandó próbalehetőséget biztosítunk számukra, ők viszont néhány alkalommal bemutatót tartanak a klub programjaként.

— Ahhoz, hogy ez a kooperáció létrejöhsen, mindenképp előtti a klub rendezőztetése van szükség — szól közbe a klub vezetője. — Tisztában vagyunk azzal, hogy ez a külsőlegesen átalakítás önmagában még nem

elegendő a látogatottság növeléséhez. Ehhez meg kell változtatnunk a klub profilját.

— Hogyan? — Nem csupán kulturáprogramot szolgáltató, esténként nyitvatartó „kisüzem” akarunk lenni, hanem a hallgatókat egész nap fogadó „társalgó”, ahová bárki betérhet egy-egy órákózi szünetben, ahol olvasgatni, tanulni, kávézni lehet, s ahol esténként kulturáltan lehet szórakozni, vagy barátokkal összejönni.

— Alkalmás erre a SZOTE-klub jelenleg?

— Jelen pillanatban még nem, de hamarosan azzá tesszük. A nagytakarítás után kisebb átalakításokat tervezünk, szeretnénk például büfét, s egy szerény folyóiratot is működtetni a kisebb klubteremben.

— Törzsközössége, szinte alig volt a SZOTE-klubnak — folytatja Szoboszlai Zsolt. — Ezt a jövőben több, rendszeresen visszatérő programmal szeretnénk elérni. Vagyis a hét bizonyos napjain mindig ugyanazok a klubok, vitakörök jelentkeznek. Úgy, ahogy például a Színpad Polytichum működött eddig. Ez a sorozat egyébként továbbél, minden hétfőn várjuk az érdeklődőket.

— Újdonság? — Újdonság a Medikus Színpad időnkénti nyílt próbája, előadása illetve az általuk meghívott amatőr művészek fellépése. Ugyancsak új kezdeményezésnek számít a jazz-klub és a rövidfilm-stúdió. Tervezünk rock-történeti előadás-sorozatot is a diszkó helyett, s több műsrot átveszünk az Ifjúsági Háztól — sorolja Kóhalmi Ottó.

— Az 1979/80-as tanévre az orvos-egyetemisták 140 SZOTE-klub bérletet és 200 JATE-klub-igazolványt vásároltak. A számok magukért beszélnek. Nem lesz egyszerű feladat visszahódítani a hallgatókat, nem egy, s nem két hónap munkájába kerül majd. Mégis megpróbáljuk! — fejezi be beszélgetésünket Szoboszlai Zsolt.

